

ב ע נ י י ן :

מושב נתיב השיירה

ע"י עוה"ד נמרוד טפר ואח'
רחוב קרליבך 10 ת.ד. 20572 ת"א 67332
טל 03-5623322 פקס : 03-5623323

המבקשת

- נ ג ד -

יהודה זאדה ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר הפלר ו/או
מירב פלח-לב ו/או איתי הפלר
מדרך העצמאות 57, חיפה
טל' 04-8521343 פקס' 04-8538003
hoeflerm@netvision.net.il

המשיבים

תגובה לבקשת רשות ערעור

עסקינן בבקשת רשות ערעור, על פסק דינו של בית משפט מחוזי.

ההלכה בנדון ברורה והיא כי על מנת שתינתן רשות ערעור בפעם נוספת על המבקש להצביע על כך כי עניינו מעורר שאלה משפטיות בעלת חשיבות התורגת מגבולותיו של התיק הנדון (בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 - 129),

מעיון בערעור ובתגובה המצ"ב עולה בברור כי אין בבקשה כל שאלה משפטית המצדיקה מתן רשות ערעור. המחלוקת הינה עובדתית.

הבקשה אמנם מנוסחת כך שקיימת "שאלה משפטית בעלת חשיבות רבה", והיא האם הבורר כפוף למעשה בית דין, אלא ששאלה משפטית זו הינה במסווה לשאלה עובדתית, שכבר הוכרעה ע"י המשקם שדן בתיק 15 שנים ויותר. טענה זו הינה חסרת תום לב והכל כשם שיפורט להלן.

בנסיבות אלו אין כל הצדקה לקבל את הבקשה ולדון בה כבערעור, ולכן מבוקש לדחותה ולחייב את האגודה בהוצאות לדוגמא למען תשכיל להשיב כספים שגבתה ביתר מתכריה ולהפסיק ולהטריד את בית המשפט והצדדים.

606 תנ"ך האגודה ליישום כל ההחלטות הינה הנילוז להסכמות בין הצדדים.
והיא במחנות הפחיתות חלית וניסיון נוסף ליישום סחבת

1. הערעור כולו נסוב על טענת המערערים לפיה יש ליישם את כל המלצותיו של רו"ח סלומנוב ולא רק את המלצה 1 הדנה בכפל חיוב בריבית.
2. כשם שיפורט להלן, טענה זו שגויה מעיקרה והיא אף בניגוד להסכמה מפורשת אליה הגיעו הצדדים, ואשר קיבלה תוקף של החלטה ע"י הבורר הורביץ, אשר דן במחלוקת שבין הצדדים, לאחר שזו הועברה אליו מבית משפט שלום, וטרם שהמחלוקת הועברה לדיון בפני המשקם.
3. ראה לעניין זה פרוטוקול דיון שנערך ביום 12.10.1993 בפני הבורר הורביץ בו הוגדרה המחלוקת כדלקמן:

"הוסכם בין ב"כ הצדדים כי ההחלטה תנוסח – עילת התביעה הינה בחיוב החברים בכרטיסים האישיים בריבית או בנרעון בשנת 1986 שהוא כפל חיוב בגין רבית או נרעון שנועשה בשנת 1984-1985."

מנוסחה של החלטה זו אין ולא יכולה להיות מחלוקת לגבי גדר המחלוקת.

יובהר כי הסכמה זו גוברת על כל האמור והנטען בכתבי הטענות שהוגשו לבית משפט שלום, והיא היוותה בסיס משפטי להליכים שהתנהלו בפני המשקם, ולא בכדי המשקם נתן החלטתו כשם שנתן.

מצ"ב פרוטוקול הדיון והחלטתו של הבורר שניתנה לאחר הסכם בין הצדדים, **כנספח C'.**

4. בנוסף להסכמה ברורה זו שקיבלה תוקף של החלטה ישנם מסמכים רבים המלמדים מהו גדר המחלוקת והמה:

א. ההשגה שהגישו המשיבים למשקם לפני 15 שנים ויותר, ואשר פסקי המשקם שביטולם מבוקש הינם תולדה של השגה זו, דנה אך ורק ביישומה של המלצה 1, וזו לשונו של סעיף 8 להשגה:

"המשיגים הגישו תביעה נגד האגודה בגין החיוב הכפול, אשר התבררה בפני רו"ח הורביץ, והועברה לפני המשקם לבקשת האגודה..."

ההשגה מצ"ב **כנספח D'.**

- ב. התגובה שהגישה האגודה להשגה זו דנה אף היא רק בכפל החיוב בריבית, ולא באף המלצה אחרת. התגובה מצ"ב **כנספח E'.**

ג. הבקשה שהגישה האגודה, לכבוד השופטת וסרקרוג לביטול החלטת המשקם מיום 20.08.01, ממנה למדים טוב מכל כי התביעה שהוגשה כנגד האגודה ואשר נדונה בפני המשקם הינה רק לגבי המלצה 1, דהיינו לגבי החיוב הכפול בריבית, שם נכתב מפי האגודה בסעיף 3 לבקשתה שלה: **"עילת התביעה בכתב התביעה היא כי המבקש (האגודה) חייב את חבריו בשנת 84 בריבית ארנון...."** הבקשה מצ"ב **כנספח F'.**

ד. פסק המשקם החלקי מיום 20.08.01 שצורף כנספח ז' לתיק המוצגים מטעם האגודה (להלן: "פסק משקם חלקי"), קובע מפורשות בסעיף 2 שבו **"סלע המחלוקת בין הצדדים נסב על חיוב בסך 22,363,048 ש"י בהם חייבה התובעת את חברה..."**, דהיינו המחלוקת

הינה לגבי החיוב הכפול ותו לא. יש לקרוא את פסק המשקם כולו ולהבין שהדין הינו אך ורק בנושא החיוב הכפול.

5. המשיבים יטענו כי נספחים D-F לעיל צורפו במהלך חקירתו הנגדית של עד האגודה, בדיון בפני השופט גרשון מיום 25.06.08, (סומנו כמוצגים מש/1 – מש/3), ופסק דינו של השופט גרשון ניתן לאחר עיון בחומר כולו ולאחר שזה נוכח לדעת כי המחלוקת האמיתית נסובה סביב יישומה של המלצה 1.

6. זאת ועוד ההחלטה מיום 29.01.07 שביטולה מבוקש אינה אלא הבהרה לפסק המשקם החלקי שניתן ביום 20.08.01.

7. המבקשת, כאמור, הגישה בקשה לביטולו של פסק משקם חלקי זה (ראה נספח F לעיל), וכבוד השופטת וסרקרוג, שדנה בבקשה זו, דחתה אותה, וציינה מפורשות לאורך הפסק כולו ובפרט בסעיף 12 לפסק דינה כי עסקינן רק בחיוב הכפול ולא בעניינים ואו בהמלצות נוספות, ואלו עיקרי החלטת כבוד השופטת וסרקרוג:

"מדובר בפסק המשקם כפסק עקרוני. ולמעט החיוב לתקן כרטיסי החברים לגבי חיוב בריבית הארגון לשנת 1984, אין בפסק המשקם....."

"פסק המשקם עצמו מאפשר לאגודה לערוך בדיקה עניינית לגופו של עניין לעצם קיומו של החיוב הכפול, ולשיעורו של אותו חיוב.."

ראה גם סעיף 2 לפסק הדין שכותרתו "הנסיבות הצריכות לעניין" שם ישנה התייחסות רק לכפל החיוב בריבית..

8. המשיבים יטענו כי מהאמור לעיל עולה בברור שהאגודה ידעה שהסכסוך הינו לגבי המלצה אחת בלבד, אלא שכיום מנסה היא ליצור סכסוך חדש יש מאין, ולנצל לרעה הליכים משפטיים כדי ליצור סחבת נוספת מעבר לזו שיצרה עד היום, שהרי עברו 15 שנים ויותר מאז הוגשה התביעה כשאין החלטה עליה האגודה לא מערערת ולא בכדי קבע המשקם בהחלטתו מיום 29.01.07 "אני נדרש למחלוקת נוספת בין הצדים אף שלעניות דעתי לא היה לה מקום".

ניסיונה של האגודה להוביל מהלך מכוחו ייושמו כל 4 ההמלצות הינו בבחינת הטעייה ואו ניצול לרעה של הליכי משפט.

9. פרשנות האגודה את פסק דינה של השופטת וסרקרוג חסרת תוס לב ומטעה, ולא בכדי השופט עודד גרשון דחה את בקשתם ואף חייבם בהוצאות.

כבוד השופטת וסרקרוג לא נדרשה להכריע ביישומן של 4 ההמלצות, אלא רק ביישומה של ההמלצה הראשונה, כמפורט בבקשה שהגישה האגודה וכמפורט בגוף פסק הדין שלה, ולכן אין לייחס משקל ואו מעמד משפטי לאמירות שנכתבו על ידיה אגב אורחא, ללא שהיא דנה בהן לעומק וללא שהובאו בפניה טענות הצדדים בקשר עם שאר ההמלצות.

כיוון ש"הטענה המשפטית כבדת המשפט", שבגינה כביכול הוגשה בר"ע זו מבוסס על פרשנות זו, הרי שיש לראות בכך משום חוסר תוס לב מוחלט וניסיון לבצע מחטף.

10. המשיבים יטענו כי יש ליתן משקל בלתי מעורער לקביעתו החד משמעית של המשקם בקשר עם מחלוקת זו, כשפי שזו עולה מהחלטתו מיום 29.01.07, שהרי המשקם הוא זה אשר בקיא היטב בפרטי הסכסוך ואשר מלווה אותו משך 15 שנות קיומו, ואלו דבריו בעמוד האחרון להחלטתו:

"אין ספק כי סלע המחלוקת בין הצדדים הינו החיוב בגין גרעון ריבית בסך של 22,363,048 ש"ח. חיוב זה כך על פי המלצותיו של דו"ח סלומון מברית פיקוח יש לבטל בשנת 1986.."

מניעות, חוסר תום לב, התיישנות:

11. טענתם של המבקשים ליישום כל ההמלצות נגועה בחוסר תום לב מובהק ולא בכדי המשקם דחה בקשתם זו, כשבדיונים שנערכו בפניו הוא אסר עליהם מפורשות לקיים את שאר ההמלצות, שהרי משמעות יישומן של שאר ההמלצות היא שרק המשיבים יחויבו בגירעון שהיה לאגודה באותה עת, שעה ששאר החברים לא חויבו בו באותה תקופה, בשל החלטת האגודה להתעלם אז מאותן המלצות.

12. האגודה הגישה למשקם (בהתאם לחוק ההסדרים) דרישת חוב כנגד כלל חברי האגודה, עליהם נמנים המשיבים, וזאת לגבי חובו של כל חבר נכון לתאריך 31.12.1991. אילו סברה האגודה שיש לחייב את חבריה בקנסות ו/או בגרעונות היה עליה לעשות כן באותו מועד, וכחלק מתביעת החוב אותה הגישה, ומשלא עשתה כן די בכך כדי לדחות טענתה זו, בין אם בטענת מניעות ובין אם בטענת התיישנות, ובין אם בטענת אפליה וחוסר תום לב, שהרי האגודה מבקשת להחיל חיוב זה רק על המשיבים ולא על כלל חבריה.

13. אין לאגודה אלא להלץ על עצמה על כי בחרה לא ליישם את ההמלצות במועד שניתנו ועל כי לא חייבה את כלל החברים בחובותיה ולבטח אין זה הוגן וראוי לחייב כיום רק את המשיבים, חיובם של המשיבים בלבד בגרעונות האגודה ייצור אפליה גמורה בינם לבין שאר החברים, שלגביהם כבר ניתן פסק משקם סופי, ולא בכדי, המשקם שמלווה את הסכסוך שנים רבות, ואשר בקיא היטב בפרטיו, לא שעה לבקשתם.

14. ראה ע' 2 ש' 4 לפרוטוקול החקירה מיום 25.06.08, בדיון שנערך בפני כבוד השופט גרשון, שם אישר עד האגודה, שהאגודה קיבלה את המלצות רו"ח סלומון עוד בשנת 1991, והחליטה מטעמה לא ליישמן, ואכן בפועל אלו לא יושמו, לגבי כל חבריה.

ראה ע' 8 ש' 19 לחקירתו של עד האגודה שם הוא מאשר את טענות המשיבים והן שאם ייושמו כל 4 המלצות רו"ח סלומון המסקנה הינה שרק המשיבים יחויבו בגרעונות העבר של האגודה, גרעונות בהן לא חויבו ולא יחויבו, שאר חברי האגודה שאינם צד להליכים אלו.

"ש: האם נכון שלגבי המשקם שלך ולגבי רוב חברי המושב לאיושם רו"ח סלומון?"
"ת: אכן כן. משום שפסק הדין השופטת קבעה שיש ליישמו רק לגבי המשיבים.."

הפרוטוקול במלואו צורף כנספח יז' לתיק המוצגים שהגישה המערערת..

15. האגודה אפוא מנסה להטעות את בתי המשפט, שאינם בקיאים היטב בפרטי הסכסוך שנמשך 15 שנים כדי לנקום במשיבים, והכל תוך ניצול בוטה של הליכי בית משפט, שהרי משמעות בקשת האגודה הינה שרק המשיבים יחויבו בגירעון שהיה לאגודה באותה עת, שעה ששאר החברים לא חויבו בו באותה תקופה, בשל החלטת האגודה להתעלם אז מאותן המלצות.

הבקשה הוגשה טרם זמנה:

16. יובהר כי יש לדחות בקשה זו גם במישור הפרוצדורלי, שהרי בקשה זו הוגשה טרם זמנה, דהיינו טרם שניתן תוקף של פסק משקם להחלטה שביטולה מבוקש.

17. כותרתה של הבקשה הינה "בקשה לבטל פסקי משקם" אלא שההחלטה שביטולה מבוקש ואשר ניתנה ע"י המשקם ביום 29.01.07 טרם הבשילה לכדי פסק משקם, כאמור בסעיף 27 לחוק ההסדרים המגזר החקלאי, ולכן טרם התגבש המועד להגיש בקשה זו לביטולה.

18. יובהר כי המבקשת הגישה למשקם בקשה להפוך את ההחלטה מיום 29.01.07 לפסק משקם חלקי, אולם המשקם דחה בקשה זו.

הבקשה וההחלטה אודות הדחייה מצ"ב כנספח G' (ההחלטה כתובה בכתב ידו של המשקם בעמוד האחרון לבקשה).

19. המבקשת הודתה בסעיף 6 לתצהיר שתמך בקשתה לביטול החלטת המשקם, שצורפה כנספח יג' לתיק המוצגים של המערער, כי "בקשה דומה שהגישה קודם לכן נדחתה ע"ח המשקם" ולכן משקיימת הודאה של המערער שהחלטתו של הבורר טרם הבשילה לכדי פסק משקם כהגדרתו בסעיף 27 לחוק ההסדרים, לא ברור מדוע הוגשה בקשה לביטולו וכן לא ברור מדוע מוגש ערעור זה?!

20. מהאמור לעיל עולה אפוא שההחלטה מיום 29.01.07 אינה במעמד של פסק משקם ולכן אין ולא היה מקום להגיש בקשה זו לביטולה, ולכן מבוקש לדחות בקשה זו ואף לחייב בהוצאות לדוגמא.

סיכום:

21. לאור האמור לעיל מבוקש לדחות בקשה זו ולחייב את המבקשת בהוצאות לדוגמא כדי שזו תשכיל לקיים אחר החלטות המשקם ובית המשפט המחוזי, ותחדל מלעכבן בכל דרך אפשרית, מה שגורם למשיבים לעינוי דין של שנים.

22. כהערת אגב יצויין שהטענות המפורטות בבקשה לביטול שהוגשה לכבוד השופט גרשון ואשר על פסיקתו מוגשת בר"ע זו, נטענו רובן ככולן בבקשה לביטול פסק המשקם החלקי שהוגשה בתא 1019/01 וכבוד השופטת וסרקרוג התייחסה אליהן בהחלטתה, ולא נותר להצר על כי האגודה מטרידה שופטים רבים בטענות סרק, שמרביתן נטענו ונדחו בעבר.